

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, April 23.
1871.
17. szám.

GYÜJTŐKNEK
ot előfizető
utan
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely „Ludas Matyi“-nak
van szánya.

Jön ám! . . .

Ugye hogy mondtam? bölcs kormányunk
Most tégy valami változást,
Mert jön, 's megesz, 's furesa alakban
Látod meg a feltámadást!
De ti a mokra Nagy Bögösnek
Soha se akartok hinni,
Ezért kell osztán néha napján
Sok keserü kortyot inni!

Ugye hogy mondtam? vigyázzatok
Ott a conferentiába,
Mert különben minden törekvés
Csürés — csavarás hiába!
Markosabb ficzkó kell a gátra,
Ki egyetmást bizton megóv.
Nem az a lágy-meleg Apponyi
Kitől nem fél báró Brunow!

'S ti nem hittétek! ott van most már,
Meg van adva jól az ára . .
Ötvenhatodiki okmányának,
Gyujthattok vele pipára!
Hány ezer embert feláldoztak!
'S győztek . . . sufficierter — vix
De legalább lett esontjaikból
Lui úr számára s u v i x!*)

De hát ugye? hol a pokolba
Szedem — veszem össze mindazt,
Hogy biz az jön, 's pedig nem soká,
'S kutyáliter reánk riaszt!
Hát van nekem egy kis madaram,
Mely ezt nékem megfüttyöli
Mind előre, — nagy tudománya,
'S bölcseséggel színig teli!

*) Nem tudom igaz e? de egy időben az a bolond hír járta be a lapokat, hogy a Krimbe elesett harcászok esontjaitól egy vállalkozó társaság suvixot készített!

Melán

Kodifikáció.

Az igazságügy minister
Horváth „kodifikál”;
Mit is mondok? a magyarnak
Csizmát — „ujat” csinál.

Büroja most hát valódi
„Csizmadia-műhely,” —
Hol rakáson minden szerszám,
Mi csak varráshoz kell.

Van ott kapta, dikies, szurok,
Musta, szeg, fonál, ár, —
De a műhely legérysége
Jobbára mind „kontár.”

Találhatni köztök olyat,
És pedig eleget,
Ki a csizma-talpba ütni
Nem képes egy szegyet.

De mindennél nagyobb baj az
Hogy „bécsi” a kapta,
És a májszter az új csizmát
Épen arról szabta.

Ez a csizma a magyarnak
Lábát agyon törí,
Vérhólyag és tyukszemekkel
Kinozza — gyötöri.

Bizony jobb vón, ha az „ócskát”
Viselné tovább is,
Bátran járhat kelhet abban,
Ép marad a láb is.

Ugy sines annak egyéb baja,
Csak az, hogy már „régí” —
De most is jobb — kényelmesebb
Mint lesz az új bécsi.

Ha csakugyan más csizma kell,
Új divatu — remek,
Varrnak azt a „pétervári”
S „berlini” suszterek

Sőt talán még erővel is,
Lehet nem sokára,
Felhuzzák azt a magyarnak
„Ficzamult lábára”

Abban aztán eljáratja
Azt a szép pár tánczot:
Mit oly régen megszeretett
„Dájsot és Kozákot.”

Papirragó.

Szabadkai életképek.

XII. kép.

A márczius havi közgyűlés.

(Folytatás.)

M. tanácsnok: (alias Pista sógor) Szólok az urhoz — polgármester uram! (halljuk, halljuk) Békaságod nagyon sokszor emlegeti az „ildomoságot”; pedig az én őszinte meggyőződéseim szerint ildomtalanabb főnöke nem volt e városnak, mint épen békaságod (a mamelukok fölkiáltanak: „hát miért voksolt rá restauratiókor sógorságod!”) — Hát csak azért, mert én is megettem a szurkot, mint a többiek, és most én is verem a „mea culpa”-t, mint a többi bűnbánók, kik alig várják az alkalmat, hogy e méreg-tarisznyát lerázhassák a nyakukról. — Én habár tanácsnok vagyok is, azért megmerem mondani békaságodnak az igazságot amúgy magyarmiskásán. — Kérem: ildomos eljárás-e most midőn a rendezés küszöbén állunk, a fizetést fölemelni, és pedig úgy „permopsz”, vagyis föllovalni az alsóbbrendű tisztviselőket, hogy fizetés-javítás iránt folyamodjanak? hanem békaságodnak nem volt kurázsia nevét oda bigyeszteni, persze csupa ildomoságból. — Én az eféle ildomoságot polgármesteri trafikának nevezem, mely hasonlít azon eljáráshoz, midőn békaságod a leányiskolát a barátok „sütőházába” tette át azért, hogy magát a város azon épületébe becsempéssze, mely legezelszerűbb volna leánynöveldeünk. — Persze — ez is ildomosan történt, miután a gazdasági szék reá adta az áldásos mártást! — Én tehát, minthogy zsákban a csekét árulni nem szoktam, kijelentem, hogy a fizetés fölemelését nem pártolom; sőt annak netán utalványozandó összegét a „szegény-alapra” ajánlom* (átalános eljenzés a karzaton; leverttség a zöld asztal körül.)

A. tanácsnok: (másként: Crucifix-Beiser:) Én pedig az én kompetenciámat följánlom a vizkeresztí bucsujárás költségeinek fedezésére és a pápai esalhatatlanság terjesztésére.

P. főügyész: (különb: szelid fiskus:) Nekem mindegy: ha ideadják elveszem; de utánna nem töröm az eszem.

Polgármester: (elzöldülten hebegi) E—e—én pe—pe—dig a—a—ál—do—do—zom a—a—a Jo—jo—joez—ka—a—nak!

(vége következik).

Egyszemtanu a titkos lyukon.

*) Ez is a ritkaságok közé tartozik a mai tisztikarban.

Eredeti levél Szécsényből.

Jó napot Ludas Mátyás ur!

Na hallja kigyelmed! láttam én már cserebogarat reptiben, ettem hámozva a pereczet Debreczenben, összejártam Tolnát-Baranyát, míg ide vetődtem, hanem olyan képviselőt még sem láttam ám életemben, pedig hát hajamat szakálat megcsapta már a dér, a ki az apja képét viselje a magié helyett. No de hát előlről kezdem a históriát.

Ismeri kigyelmed Pulszki Ferencz uramat, a mi képviselőnk, azt a nagy orrut ugy-e? Már hogy ne ismerne, hiszen ismeri ükemét Pesten a legszurkosabb esztergyerek is. Hát ennek a fiát, az urfit, a his Gusztit azt a nagy fülest, a kinél már akkurátusabban senki sem személyesíthetné a neográdmegyei füleket? gondolom hogy azt is ismeri kigyelmed, mint afféle jártasköttes ember a nagyvilágban, . . . persze hogy ismeri.

Jaj hallja kigyelmed, nem is gondolja, hogy micsoda marha szerencsében részesültünk mi nemes Szécsényiek husvét szent ünnepének vasárnapján. Hát Pulszky Ferencz uram elküldte ide a Guszti urfit, hogy számoljon be nekünk az apja helyett. Meginvitált tehát az urfi bennünket egy saját kezével irt palétával a városház udvarára, hogy hallgassuk meg azon gyönyörűséges dolgokat, miket ükémük, apa és fia vetélkedve visznek végbe az országgyűlésén a mi rémitő boldogításunkra. El is mentünk a szép szóra és meghallgattuk az urfit, úgy uram, hogy egy kukk se volt az egész beszédje alatt, de még azután sem ám.

Nem tudom, el tudom e mondani hűségesen Guszti urfi beszédét, de hát csak a mint lekopizáltam a saját fülem hallása után, hát elmondom:

Tiszsz . . . teelt vá . . . választóim, azzz az hogy az papa válasz-tói!

S azzal elkezdte Guszti urfi ezt a közösügyes alkotmányt egybaföbe dicsérni az édes tatája szájával, hogy csakugy dü'edt bele a szemé, a midőn egyszer csak azt látjuk, hogy az ifju ur harmadik szemé kiugrott (pedig csak a jobbszemére csiptetett czikker ugrott ki szemgödréből.) Ezen szerencsétlenségen elröhögte magát egy fehércseléd, minek aztán a lett a következőse, hogy a hallgatóság elkezdett kacagni.

Ennek meg a lett a következőse, hogy Guszti urfi oly confusióba jött, hogy azt sem tudta ő e az apja fia . . . vagy az apja tinaja . . . elakadt a szó a torkán, nyekegett csörgött mint a csupasz szarkafu.

Ennek meg a lett a következőse, hogy Fülesei ügyvéd ur azon vakmerőségre vetemedett, hogy el merte kiáltani „éljen.“

Ennek meg a lett a következőse, hogy Guszti urfi megakarván köszönni az egyhangulag történt éljenzetést, akkora complimentet vágott a városházlépcsőjéről a ködmönös publikumnak, hogy ugy terült el a földön, mint a leveles béka.

Meg is sajnáltuk szegény urfit, s el is határoztuk ott mindjárt, hogy nagyszerű fáklýás menetet rendezünk szá-

mára, minőt még se Szécsény, se Fülel nem látott. Meg is kapta a fáklýásmenetet Guszti urfi; fáklýavivők voltunk 13-an meg egy fele, épen tizenegyedfele per 2 frt díurnummal fejenként. A fáklýásmenet után mondanom sem kell tán, hogy nagyokat ittunk Guszti urfi egészségeért, nem hiába hogy potya volt . . . a kocsmáros traktált, maga emberségéből e vagy Guszti urfi erszényéből, azt bizony mi nem firtattuk. . . elég ha ugy beszivtunk az accis-mentes löréből, hogy most is kétféle áll a horpaszom.

Pletykási,
rendkívüli leveledző.

Aradi kortes nóta.

Nem kell nekünk C s e m e g i!
Akárhogyan csevegi:
Hogy ő a balt szereti —
Mert ő magát tettetli.

Pecsovits lett C s e m e g i!
Aczél Petit követi,
Az ellenzék neveti:
Hogy magát eltemeti.

Nem kell nekünk C s e m e g i!
Arad őt nem szereti..
Barátja Aczél Peti!
Csak azért is pász . . . neki.

Sziporkák.

Egy henyélő düsgazdag panaszkodott szakácsának, hogy az ételek nem izlenek neki.

— Nem csodálom, felelé a szakács, — mert hát elfogytak a fűszerek.

„Micsoda fűszerek“? kérdi megütközve a nábob.

— Hát a munka meg az óhség — válaszola a szakács.

Hány óra? kérdé egy ismeretlentől egyik hirnevesb költő.

Most ütötte épen azon órát, melyben a szamarakat szokták itatni — felel gunyosan a kérdett.

No akkor igen csudálkozom, mond a költő

És ugyan min csudalkozik ön?

Azon, hogy ön nincs a k u t n á l.

Egy ügyes bajos egyéniség felkérte Buckingham herezeget, hogy pártolja őt az udvarnál, mert ő csak az istenben és a herezegeben bizik.

Igen sajnálom, hogy nem tehetek önert semmit, válaszola a herezeg, mert az udvarnál mi kettőnknek, az istennek és nekem van a legkevesebb befolyásunk.

L.M. 1871. APR.

Korszerű

Franciaországban így megy.

képek.

Magyarországban pedig így ni!

Ki az? biz az öcsém senki más
 — Megmondom habár szemet szúr —
 Pesti Napló híres harezásza
 A vitéz Kápolnai úr!
 Mikor a burkus háboru folyt,
 Akkor is mindig kálkulált,
 Még pedig úgy, hogy minden szava
 Absurdumnak gyöngyen bevált!

Francziák a közép Rajnánál
 Nagy tömegbe gyülekeznek,
 Ha enyit, meg anyit haladnak,
 Holnap — szent — Mannheimnál lesznek:
 Másik sereg öt hidat vert már
 Straszburnál és Rastadt alatt,
 — Egyen lépést tartva amazal
 Eddig már Speierig haladt!

No! most már tessék elővenni
 A mappát . . . mert ugyan ekkor
 Tartaték Frigyes Vilmos által
 Wörthnél az a nagyszerű tor!
 Erre azt mondá: ez nem döntő
 A helye sem fog meghűlni,
 Napoleon sorsa nem elébb,
 Páris alatt fog eldűlni!

Hanem elfeledé a jámbor!
 Karl Fritznek lesz annyi esze:
 Hogy megkerülvén Lui sergét
 Páris alá ne eressze. —
 Mig majd Metzét megostromolják . . . . .
 Mig az a nagy vár vívatik . . . . .
 Ilyenre mondá az öreg Bem,
 Echte oestreichische taktik!

De . . . sattöbbi! hogy ne tudnék én
 Az ilyenből prófétálni,
 Könyü a következményeket
 Ezekből kikalkulálni!
 Nem hat be a porosz golyója . . . . .
 Párist ekképen nyugtatá,
 Osztán mégis beért, pedig ő
 Számokkal bebizonyítá!

Talán ő adá Tök Jankónak
 Képtárgyakul ama jókat . . .
 Hogy kell Luftballonon bevinni
 Az ökröket s a disznókat! . . . . .
 Most meg azt írja: másfél évig
 Nem kell a m u m u s t ó l félni,
 Ha a várakat kiépitjük:
 Gyöngyen ki fogjuk kefélni.

Nincs az készen, sem fegyverzete,
 Sem vasutja, sem létszáma
 Nem úgy áll, hogy a hasonlítást
 A mienkével kiállja.
 De újra feledé a jámbor
 Hogy az a m i e n k m e g m i l y e n ?
 Feledé hogy Kuhn ur lefesté
 A delegáczióba hiven.

Jól tudja ám ezt F a d e j é v i s
 S a f e n s é g e z i m ü G o r e s a k o f f,
 Ezért jutott nem rég Londonba . . .
 Részünkre oly m o r á l i s p o f.
 Azért hát richtájj! készülj gyorsan,
 Aztán v i d e a n t c o n s u l e s,
 Mert nem telik le egy fél év,
 S a s o r — szentüttse — rosszul lesz.

A mit az a böles Kápolnai
 Oly messze hisz még, meglehet
 A m u m u s t á b o r még e nyáron
 Nyers tököt már nálunk ehet. . .
 Akkor aztán adieu közösügy!
 Adieu Erdély! perdü bántság!
 Tóth Vili új gárdájának is
 Perdü lesz a . . . f ő i s p á n s á g.

 Noch nie da gewesen

(a ki ezt elolvassa, nevető görcsöt kap.)

Clerikális engedélyyel.

Ma adatik, de ha ma nem, esalhatatlanul holnap

 Ad majorem mamelukiani gloriam

és az igazhitű és nyílt homlokú plubikum lelki üdvösségére

a kenetteljes beszéd,

vagy

!!! A kámzsába öltöztetett barát !!!

Szentelt vizzel bespriczelt, veni saneteval körül garnirozott, üdvöz-légygyel megspékelt és tömjén-füsttel bepáczolt nagyszerű spectákulumos opera sok felvonásban.

Szerző: Cath . . . Congressus. Rendező: Péter Tritytoty civis Romanus. Sugó: Péter Makutyi, Ludas Matyi udvari papja.

Történik a Dietán Anno 1871. az üdvözítő közöség negyedik boldogságos évfordulóján, ha elnem harangozzák az előadást a szentatyák, mint a kövesdi matyók a felleget.

Személyek :

Declamator, herós és debuttirozó miniszter . . .	Professor Pauper,
Unoka huga, egy elesévelt vén szüz . . .	Fama kisasszony.
Tamás, a lihetetlen publikum tolmácsa . . .	* * *
Statista, keresztes renegát . . .	Virgilius Szilágyi.

Claqueurek, kispapok, szakácsnék, mamelukok quantum satis.

Az előadáshoz megkívántató requizitumok: egy tuczat ütött kopott jezsuita reverenda; két tuczat kanonokhas borogató piros öv; három tuozat püspök süveg; tiz mázsa olvasó, száz akó szentelt viz, a poklok kapujához világításra két szál égő viaszgyertya menyei görögűz, ördögűző tömjén füsttel. Szerencsétlenség kikerülése végett, nehogy szent Antal tüze lángra kapjon, Széchenyi Ödön tűzoltó ezredét a jótékony cél iránti illő reverenciából gratis engedte át ez előadásra.

Az előadást megelőzi:

„Kis mise, nagy mise, nem felel ő még ma se“

czimü nyitány, klaplizva négy kézzel Liszt Ferencztől, kézesók keringővel Janina Olgától.

Helyáarak :

Mágnás karzat: főpapnak ingyér, fertálmágnásoknak szíp szóért. **Képmutató karzat:** Dámáknak egy mosoly.

 Kezdeté: pontatlanul reggeli tizenegy óra felé, hanem az előadást már csak majd egy hét mulva élvezheti a publikum.

(A függöny felgördül.)

Ki az? biz az ősém senki más
 — Megmondom habár szemet szúr —
 Pesti Napló híres harcásza
 A vitéz Kápolnai úr!
 Mikor a burkus háboru folyt,
 Akkor is mindig kálkulált,
 Még pedig úgy, hogy minden szava
 Absurdumnak gyöngyen bevált!

Francziák a közép Rajnánál
 Nagy tömegbe gyülekeznek,
 Ha enyit, meg anyit haladnak,
 Holnap — szent — Mannheimnél lesznek;
 Másik sereg öt hidat vert már
 Straszburnál és Rastadt alatt,
 — Egyen lépést tartva amazzal
 Eddig már Speierig haladt!

No! most már tessék elővenni
 A mappát . . . mert ugyan ekkor
 Tartaték Frigyes Vilmos által
 Wörthnél az a nagyszerű tor!
 Erre azt mondá: ez nem döntő
 A helye sem fog meghúlni,
 Napoleon sorsa nem elébb,
 Páris alatt fog eldűlni!

Hanem elfeledé a jámbor!
 Karl Fritznek lesz annyi esze:
 Hogy megkerülvén Lui sergét
 Páris alá ne eressze. —
 Mig majd Metzét megostromolják . . . . .
 Mig az a nagy vár vívatik . . . . .
 Ilyenre mondá az öreg Bem,
 Echte oestreichische taktik!

De . . . sattöbbi! hogy ne tudnék én
 Az ilyenből profétálni,
 Könyü a következményeket
 Ezekből kikalkulálni!
 Nem hat be a porosz golyója . . . . .
 Párist ekképen nyugtatá,
 Osztán mégis beért, pedig ő
 Számokkal bebizonítá!

Talán ő adá Tök Jankónak
 Képtárgyakul ama jókat . .
 Hogy kell Luftballonon bevinni
 Az ökröket s a disznókat! . . . . .
 Most meg azt írja: másfél évig
 Nem kell a m u m u s t ó l félni,
 Ha a várakat kiépitjük:
 Gyöngyen ki fogjuk kfélni.

Nincs az készen, sem fegyverzete,
 Sem vasutja, sem létszáma
 Nem úgy áll, hogy a hasonlítást
 A mienkével kiállja.
 De újra feledé a jámbor
 Hogy az a m i e n k m e g m i l y e n ?
 Feledé hogy Kuhn ur lefesté
 A delegáczióba hiven.

Jól tudja ám ezt F a d e j é v i s
 S a f e n s é g e z i m ü G o r e s a k o f f,
 Ezért jutott nem rég Londonba . . .
 Részünkre oly m o r á l i s p o f.
 Azért hát richtájj! készülj gyorsan,
 Aztán v i d e a n t c o n s u l e s,
 Mert nem telik le egy fél év,
 S a s o r — szentüttse — rosszul lesz.

A mit az a böles Kápolnai
 Oly messze hisz még, meglehet
 A m u m u s t á b o r még e nyáron
 Nyers tököt már nálunk ehet. . .
 Akkor aztán adieu közösügy!
 Adieu Erdély! perdü bánság!
 Tóth Vili új gárdájának is
 Perdü lesz a . . . f ő i s p á n s á g.

 Noch nie da gewesen

(a ki ezt elolvassa, nevető görcsöt kap.)

Clerikális engedélylyel.

Ma adatik, de ha ma nem, cs al h a t a t l a n u l h o l n a p

 Ad majorem mamelukiani gloriam

és az igazhitű és nyílt homlokú plubikum lelki üdvösségére

a kenetteljes beszéd,

vagy

!!! A kámzsába öltöztetett barát !!!

Szentelt vízzel bespriczelt, veni sancte val körül garnirozott, üdvöz-légygyel megspékelt és tömjén-füsttel bepácizolt nagyszerű spectakulumos opera sok felvonásban.

Szerző: C a t h . . . C o n g r e s s u s. Rendező: Péter Tritytroty civis Romanus. Sugó: Péter Makutyi, Ludas Matyi udvari papja.

Történik a Dietán Anno 1871. az üdvözítő közönség negyedik boldogságos évfordulóján, ha elnem harangozzák az előadást a szentatyák, mint a kövesdi matyók a felleget.

Személyek :

Declamator, herós és debuttirozó miniszter	Professor Pauper,
Unoka huga, egy elesévelt vén szűz	Fama kisasszony.
Tamás, a hihetetlen publikum tolmácsa	* * *
Statista, keresztes renegát	Virgilius Szilágyi.

Claqueurek, kispapok, szakácsnék, mamelukok quantum satis.

Az előadáshoz megkívántató requizitum ok: egy tuczat ütött kopott jezsuita reverenda; két tuczat kanonokhas borogató piros öv; három tuozat püspök süveg; tíz mázsa olvasó, száz akó szentelt víz, a poklok kapujához világításra két szál égő viaszgyertya menyei görögtűz, ördögűző tömjén füsttel. Szerencsétlenség kikerülése végett, nehogy szent Antal tüze lángra kapjon, Széchényi Ödön tűzoltó ezredét a jótékony cél iránti illő reverenciából gratis engedte át ez előadásra.

Az előadást megelőzi:

„Kis mise, nagy mise, nem felel ő még ma se“

czimü nyitány, klaplizva négy kézzel Liszt Ferencztől, kézcsók keringővel Janina Olgától.

Helyáarak :

Mágnás karzat: főpapak ingyen, fertálmágnásoknak szíp szóért. Képmutató karzat: Dámáknak egy mosoly.

 Kezdeté: pontatlanul reggeli tizenegy óra felé, hanem az előadást már csak majd egy hét mulva élvezheti a publikum.

(A függöny felgördül.)

Nyilt kérdés.

Csávolszky Lajos urhoz Berlinben.

Monsieur! Ön e az a scorio, ki Sedán után anyira republikánus volt, hogy még mi is meg-sokaltuk? micsoda szellemi catastrofa következtében volt képes ön most meg annyira belebolon-dulni abba a németbe?

Jules Favre.

Zsiga pósta.

Az igazügy-kortesének. Talán elpusztult már arról a tájrol fináncz, zsandár? hogy en-gem ugy elhagytál.

Idősb Szabó Lászlónak Keeskeméten. Az előfizetést csak ápril 21-én kaptuk meg, lapunk azért nem expedíaltathatott polgártárs részére. Legezel-szerűbb ezt egyenesen hozzánk küldeni, mert az ide való könyv-kereskedők sokszor elfelejtik, gyakran pedig csupa malitziából nem kézbesítik a hozzájuk kül-dött előfizetést annak idejében.

RÉSZLET-IVÉK

☞ kamatszelvényekkel ☞

Számos vevőim naponkint felszólítanak, hogy

török sorsjegyre is részlet-iveket

bocsássak ki; én a játéktervet szigoruan átvizsgáltam és ugy találtam, hogy ez minden létező sorsjegyet előnyesség-ben felülmul, minek folytán tehát elhatároztam magamat t. megbizóim kívánatát teljesíteni.

Váltó-üzletem sok évi fentartása óta e jelszóval:

„Csak Fortunánál található a szerencse“

elvemül felvettem, a t. közönségnek mindig valami újat, előnyöset és hasznohozót ajánlani; ezuttal is oly arrange-ment-t hoztam létre, melynek következtében a befizetett részletek biztosítatnak, a befizetett pénz kamatot hoz, és a résztvevő külön, ingyen a két legérdekesebb és legelőnyösebb sorsjegyekre, melyet csak az európai t. zsedei árjegyzék bir felmutatni, egyedül és valamennyi nyercsre játszik. — Ugyanis 30 havi részletben 10 forintjával kapható nálam

egy ötöd 1839-ki Rothschild-államsorsjegy és egy egész 3 petes teljesen befizetett 400 frankos török államsorsjegy.

A t. közönség felvilágosítására szolgáljanak a következők:

Az 1839-iki Rothschild-sorsjegyeknek még csak 6 huzásuk lesz, legközelebbi 1871. június 1-én történik, főnye-remény 220,000 frt p. p.

1 ötöd 1839-ki sorsjegykihuzott sorozatát kötelezem magamat 260 fton egy hónappal a sorozathuzás után beváltani.

A 400 frankos török-sorsjegyeknek minden két hónapban van egy huzásuk, és pedig június 1-jén, augusztus 1-én, október 1-én, december 1-én, február 1-jén, apríl 1-jén

☞ Főnyeremény 600,000, 300,000 stb. frank aranyban. ☞

A legkisebb nyercs, melyet minden sorsjegynek nyerni kell, 400 frank aranyban; külön fizetek a befizetés tartama alatt kamat 30 frankot aranyban, s e célból a részletivek mindegyikén 5 db szelvény van 6 frankkal, melyek váltóüzletben 6—6 hónaponként aranyban és minden levonás nélkül beváltatnak.

Az első 10 frtos részlet befizetésével a vevő mindkét sorsjegy birtokába lép és ugy az egész nyereményekre mint a kamatélvezetre egyedüli igénynyel bir.

Sorsjegyeim, melyek felül részletiveket kiállitok, lármikor megtekinthetők és minden órában kiválthatók.

Előbb teljesített részletekért 6 pet évi kamatot engedek.

Megkötött üzletek semmi szín alatt fel nem bonthatók.

Ezen beosztással ugy a játékedvelő közönségre, mint azokra kik tőkejuket jól akarják kamatoztatni, teljes tekintettel voltam, és azon kellemes reményben, hogy a t. közönség tömeges részvétellel fog megtisztelni,

vagyok tisztelettel

FISCHER M. L.

váltóház a „Fortuná“-hoz Pesten.

Huzási jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek meg minden huzás után még akkor is, ha az eredeti sorsjegyek már kiváltattak.